KITICA CVIJEĆA

3

JETRENKE

U kolu su zaigrale
Jetrenkice, seje male.
Veselo su digle glave
jer dolazak sunca slave.

One sasvim dobro znaju
da snijeg više pasti neće.
Čim u šumi rascvjetaju,
znaj, skoro će i proljeće.

15031

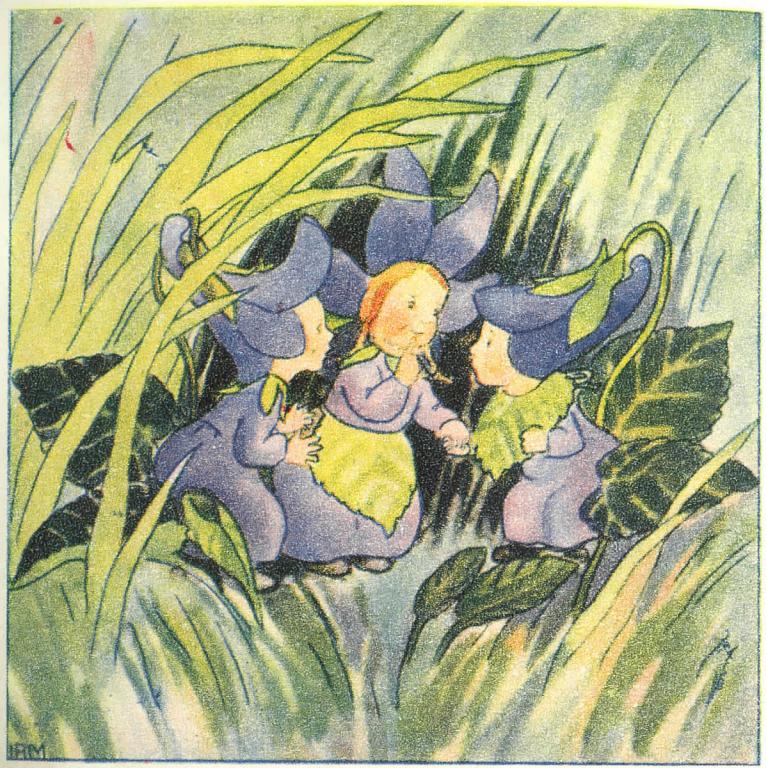

MIRISNE LJUBICE

Svi ste čuli za Ljubice!
Stidljive su pa u travu
obaraju lijepu glavu,
kao dobre djevojčice.

— Imam mnogo žarkih želja! —
šapuće Ljubica mala.
— Na stol našeg učitelja
rado bih se odšetala.

A brbljivka druga želi
na Trg cvjetni da prošeću.
— U park gradski! — treća veli
— Tu je mjesto pravom cvijeću.

ĐURĐICE

Na zvončiće male, snježne
mirisne Đurđice liče.
Tako drage, tako nježne
jedna drugoj šapću priče.

— Pokloniću zvončić zecu! —
najmlađa Đurđica zbori.
A ja više volim djecu! —
starija joj odgovori.

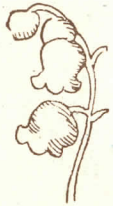

TRATINČICA

Poslije svježe majske kiše
Tratinčica ova blijeda
na gipkom se lišću njiše
i put sunca vedro gleda.

Cijelo polje prekrile su
Tratinčica bijele krune.
Vjetrovi ih često tresu
i ko snijeg po travi krune.

Sa svih polja kad bi mnogo
ovog cvijeća ubr'o sad,
zatrpat' bi sa njim mogo,
baš ko snijegom, cijeli grad.

ZANOVIJET

Vitko stablo puno cvijeća
nestašnoga, žute boje...
Na djetinjstvo mnogo sjeća
i na moje i na tvoje.

Tako šumno, tako blago,
grozd do grozda kad se nija,
čini ti se da to zlato
pod jutarnjom rosom sija.

KOPRIVA I MEDIĆ

Kopriva je uvijek ljuta,
pa na sestru strogo viče:
— Sklanjaj mi se odmah s puta,
jer ne želim tvoje priče!

A sestrica njena mila
koju Medić nazivamo,
tiho joj je dobacila:
— Zalud vičeš, svi te znamo!

ČIČAK

Oštro lišće s bodljikama,
cvjetovi ko četke male.
To je Čičak, poznat nama
i s njim nikad nema šale.

Uokolo mrko gleda
i nikome prići neda.
Češljugara samo pusti
da mu češlja pramen gusti.

GRAH

Pogledajte kako grah
želi suncu da se vine.
Njega nije ništa strah
penjati se u visine.

Oko motki on se svija
pa maramom s vrha maše.
Sigurno mu mnogo prija
zelenilo bašte naše!

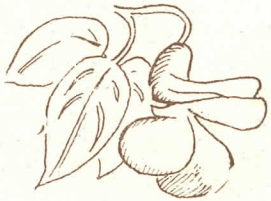

ČRNIKA
(Nigela)

Oborenog, snenog čela
Črnika se zamislila.
Zovemo je i — Nigela,
Nigelica naša mila!

Potoci joj šaputali
o svježini zore lijepe,
lahori je milovali
pričajuć' o sjeti stepe.

BODIĆ
(Veprovac)

Kao jež, što bodlje svoje
rasprostire na sve strane
i Bodić se raširio
usred trave zanjihane.

K njemu Gundelj došetao
da otkupi slatko sjeme;
novac mu je najpr'e dao,
a onda se primakao.

— Trebam sjeme! — Gundelj veli —
Sijaću ga oko kuće,
da se zečić izgladnjeli
do mog vrta ne privuče.

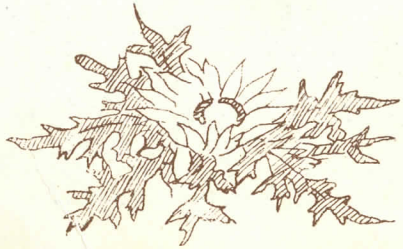

VLADISAVKA

U parku, kraj »Cvjetne staze«
Vladisavka djecu ziblje.
Cvjetovi joj kao vaze
spuštene u tanko šiblje.

Milina je pogledati
ovu složnu družbu malu.
Tko im ne bi htio dati
bombonu il' čokoladu?!

KUKURIJEK

Kukurijek se nisko svija
i od vjetra skriva cvijet.
Nad mekim se snijegom nija
dok svud' spava biljni svijet.

Ne plaši ga vjetar nagli
što zavija s mećavom.
I u snijegu, i u magli,
on se nada suncu svom.

U daleke zore plave
doletjeće opet ptice,
i opet će da se jave
Jetrenke i Ljubičice.

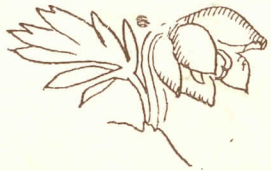

Stihove napisao Vladimir Čerkez